

ACC. N:R M. 14375:1-10.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Otto Eskildson, Färingtofta*
Härad: *N. Asbo* Berättare: " " "
Socken: *Färingtofta* Berättarens yrke: *f. d. lantbr.*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1877* i *Färingtofta*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jordbrukets binärningar. s. 1-5
Platsen för vigsel och dop. s. 6-10.

LUF 61.
" 68.

Jordbrukets Binärningar

På vintertid hade de mindre jordbrukarna som hade under 20 tunnland odlat jord utöfva någon binärning, men det var mest träskor och korgor som tillverkades. Inviden av järn förekom ej i dessa trakter ~~ut~~ utom i de utbyrtesmeder som fanns i varje socken. Här och yxor kom från villande härad och i smaland trakter som till marknadsarna kunde komma flera last med här och yxor, även lamman de ut i distrikterna i kommunerna att säljas, hur de tillverkades kan jag ej beskriva. På 1900-talet början kom fabriksliar som kringde ut de andra de var smidigare och bättre. Sådana liar och yxor tillhandahölls i början på 1900-talet i butikerna de var mycket omtyckta

2. I denna bygd har mest bedrivits Tillverkning
 av Träska och Korgar, särskildt Träska
 Tillverkning, var mycket allmän och bedrivs
 på de flesta mindre gårdarne och Torp.
 Till dem till dem användes Alträäd som
 som det fans gott om och kunde köpas billigt
 om de ej själre hade något, de skars i
 Kubbar i önskad längder och efter det
 yrat till på ena sidan ställdes i en dertill
 god Tillskuren grakt, den ämmen kilades fast
 derefter borrades med lämpligt borr in
 i Trækubben, derefter hade de ett skeliknande
 vast järn som de grävde ut ur Kubben
 så Träska böjda ta form invändigt, derefter
 lömnades och städade invändigt med ett
 särskildt verktyg som kallas Stättejån,
 derefter högs med ysbort en del av det yttesta
 till slut sättes Träskan i en Täljbänk och med

der de med bandkoniv utsades pådigt
 det var de som kunde tillverka 10 par träsko
 pr dag. Till fötterna tillverkades även
 trätoppor. Sulan som var av trä, der föten
 skulle vila på arbetades som till träsko fast
 en ^{ant} sulan, sen spikades listor på gem dör
 spändes läder som spikade fast i sulan gorda
 3 förgylning, detta bedrevs mera som yrke, men
 en del hade det som benäring detta yrke
 pågår i mindre skala ännu. För träsko
 vore färdiga, buntades ihop i buntar om 20 par
 och sändes till sönder till diverse handlande
 på söderlåt, och jag höjde aldrig utan
 omsättningen var god, numera är träskorna
 = karakt rent upphört på denna trakt, och
 används gummskodon, och vid vissa
 tillfällen trätoppor, vilka försäljes i
 butikerna

Korgtillverkning kan även räknas som
bindning till jordbruket, de som ej vintertid
tillverka trärke görde korgar. Detta material
var ^{av} löne som växt vitt i skogen, de fick
hugga fritt så materialen kosta ej något
Tillverkningen tillgick så, att först klyddes
enkäpparna, sedan gjordes bötnen i korgen
4 De sammanband 4 a 5. korta enkäpparna på mitten
sedan breddes de ut i rund till en viss inflätades
klansar källor så det blev en rund böten
derifrån utgick längre källor vilka inflätades
med klydda källor i storlek som de ønska
på korgen på översta kanten inflätades
källor så att en jämn kant uppstod
även inflättes 2. handtag vid var sin
side om korgen.

Närvara Tillverkas korgar av stälträd
så det är mindre åtgång på enkorgar

5
Dessa beskrivna bönåringar voro på
1800 talet såväl mindre jordbruk som torpar
och daglönare, det bedrevs hundraaktigen
på vintern, på sommaren när det var
saft i trädet, gick det ej att tillverka
träsko ar, de spräck såndes ar seltörka
på sommaren, Fopplebottnar bruka de
kara för att motstå seltörka, att
trä borde fällas på vintern, men
så blev det hårdare att arbeta i
på sommaren, Deras ekonomiska
ställning behövde ej dålig, de ansåg sig
böra göra något på vintern, jag vet flera
som hade 10 tumland adlad jäst och 8 kor i hant
som var flitiga träskomakare

Platsen för vigsel och dop

På 1800 talet förväntades vigsel i flesta fall i prästgården, prästen bjöd ej något men efteråt var det kalas, på slaget och vänner i Brudens hem, det förekom att gästerna samlades i Brudens hem och med skyttor foljde brudparet till prästgården, för att sedan återvända till bröllopsgården där kalas med dans hölls.

Undertecknad som vigdes i Rischunga prästgård år 1899, hade två av närmaste släktingar med som vittne, därefter ködde vi tillbaka till brudens hem där inbjudna gäster tog emot oss och gratulerade, Orsaken att vi ködde till prästgården, var att min svärfader ej hade så många rum i böningshuset som behövdes, då det skulle var hemmavigsel.

skulle det vara avskildt, till rum för brud
= gäret och ett vigselrum, var det så många
gäster bjudna fodras det stort utrymme.
Jag har varit på många bröllop i slutet
på 1800-talet och i början av 1900-talet
der brudens föräldrar hade plats, så
de kunde hämta prästen och göra bröllop
hemma, vilket nog ansågs för finast.
Före 1910-talet har ej någon vigsel i kyrkan
förskammit här. Det var en överstelöjtnant
i Förestad, som då gifte bort sin dotter
i kyrkan, det vakte stort uppmärksamhet i
löjtnantens, men efter hand börja det
även tillämpas av allmänheten, och nu
är det endast enstaka fall, der vigsel ej
förhållas i kyrkan, efter vigseln samlas de
till kalas i brudens hem, der präst och kanta
även brukas inbjudas.

torpare och arbetare och tjänstefolk äro, helt
bräande av sin ekonomiska ^{stämning} förhållan-
de kan nog ännu ett par vittnen med sig
och kör till prästgården, och efter råd
och lägenhet bjudas gäster till kalas
efter vigseln. Bjudna voro släkt och
väner som de bmgäts med.

Det skall enligt sägnen hänt i kommunen
att husbonde har gjort bröllop åt en
Trotjänarinna, men jag kan nu ej minnas
när det hände eller var det var
Förmera förättas alla vigslar i kyrkan
undantagande i enstaka fall av förenade
gärsaner, merändels brukas gästerna
bjudas att möta i kyrkan, för att
efter vigseln i kö köra till brudens
hem där kalas hållas.
Prästen brukar alltid bjudas med

Dop.

Dopet skedd i regel i kyrkan inför församlingen, i samband med GudsTjänst. Det var sed att modern skulle kyrkotagas samtidigt vilket skedd inför församlingen. De som hade fått oäkta barn kyrkotogs i kyrkotogs i sakrastian. Någon bjudning i hemmet var det dock ej i jämförelse med bröllop eller begravning. Dop i hemmet eller prästgården kunde i enstaka fall förekomma, men prästerna önska mest ett dopst företogs i kyrkan. I denna kyrka har det varit utmärkt att elda i över 100 år, så någon kyrka hindrar ej barndop. I kyrkan låt även fattigt folk döpa sina barn. Har aldrig hört att kyrkotagning hölls på annan plats än i kyrkan.

I prästgården var en särskild
döpsfond, om någon i enstaka fall ville
döpa sitt barn där, någon annan plats
~~intet~~ i kommunen sju döpa barn i här
gåg ej talas om.

5. Bjudning i samband med dopet förekom
ej utom Faddrar och närmaste släktingar
Någon försändring från förra århundradet
kan man ej säga, utom moderns
kyrkatagning har helt upphört, detta
skedd omkring år 1925